C/2024/6348

7.11.2024 г.

P9_TA(2024)0057

Действието в целия Съюз на определени решения, засягащи правото на управление

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 6 февруари 2024 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно действието в целия Съюз на определени решения, засягащи правото на управление (COM(2023)0128 – C9-0036/2023 – 2023/0055(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

(C/2024/6348)

Европейският парламент,

— като взе предвид предложението на Комисията до Парламента и до Съвета (COM(2023)0128),

— като взе предвид член 294, параграф 2 и член 91, параграф 1, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C9-0036/2023),

— като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

— като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 14 юни 2023 г. ([1]),

— след консултация с Комитета на регионите,

— като взе предвид член 59 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид доклада на комисията по транспорт и туризъм (A9-0410/2023),

1. приема изложената по-долу позиция на първо четене;
2. приканва Комисията да се отнесе до него отново, в случай че замени своето предложение с друг текст, внесе или възнамерява да внесе съществени промени в това предложение;
3. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

([1]) ОВ C 293, 18.8.2023 г., стр. 133.

P9_TC1-COD(2023)0055

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 6 февруари 2024 г. с оглед на приемането на Директива (ЕС) 2024/... на Европейския парламент и на Съвета относно действието в целия Съюз на определени решения, засягащи правото на управление

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91, параграф 1, буква в) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) Подобряването на пътната безопасност е основна цел на транспортната политика на Съюза. В своята рамка за политиката на ЕС в областта на пътната безопасност за периода 2021—2030 г. ([2]) Комисията отново се ангажира с амбициозната цел до 2050 г. броят на смъртните случаи и тежките наранявания по пътищата на Съюза да бъде сведен почти до нула („Нулева смъртност“), както и със средносрочната цел за намаляване на смъртните случаи и тежките наранявания с 50 % до 2030 г.

(2) За да се постигне целта за подобряване на пътната безопасност, в Декларацията от Валета от 2017 г. относно пътната безопасност от 29 март 2017 г. министрите на транспорта на държавите членки призоваха за укрепване на правната рамка на Съюза в областта на пътната безопасност, със специален акцент върху необходимостта държавите членки да си сътрудничат в областта на решенията, засягащи правото на управление на водачи с чуждестранна регистрация.

(3) В резултат на свободното движение на хора и увеличаването на международния пътен трафик, решения, засягащи правото на управление, често се налагат от държави членки, различни от тази, в която водачът обичайно пребивава и която е издала свидетелството за управление.

(4) Досега дадена държава членка, различна от тази, в която обичайно пребивава водачът, може да вземе мерки в съответствие с националното си законодателство и в резултат на неправомерно поведение на нейна територия от страна на притежателя на свидетелство за управление, получено в друга държава членка, които водят до отказ да се признае валидността на свидетелства за управление, издадени от други държави членки, и следователно до ограничаване на правото на управление на засегнатото лице. Обхватът на тези мерки обаче е ограничен до територията на държавата членка, в която е установено неправомерното поведение, и последиците от тях се свеждат до отказа да се признае валидността на това свидетелство за управление на посочената територия. Следователно при липсата на каквото и да било действие от страна на държавата членка, която е издала свидетелството за управление, това свидетелство за управление продължава да се признава във всички останали държави членки. Такъв сценарий обаче възпрепятства постигането на по-високо равнище на пътна безопасност в Съюза. Водачите, спрямо които е издадено решение, засягащо правото на управление, в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление, не следва да избягват последиците от такава мярка, когато се намират в държава членка, различна от тази, в която е извършено нарушението.

(5) За да се гарантира високо равнище на защита на всички участници в движението по пътищата в Съюза, е необходимо да се установят специфични правила за прилагането в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, наложени от държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление на нарушителя, които са взети в резултат на тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата.

([1]) ОВ C 293, 18.08.2023 г., стр. 133.
([2]) SWD(2019)283 final.

(6) Прилагането на настоящата директива обаче ~~не~~ следва да ***зачита принципа на субсидиарност и да не*** изисква хармонизиране на националните правила относно определението за пътнотранспортни нарушения, тяхното правно естество и приложимите санкции за такива нарушения. По-специално следва да бъде постигнато действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, независимо от квалифицирането на националните мерки в държавата членка по местонарушението като решения на административен или съдебен орган. ***При прилагането на решение, засягащо правото на управление, в целия Съюз, в рамките на действащите правни ограничения на националните правила в това отношение, държавите членки следва да се стремят да съгласуват решенията си във възможно най-голяма степен.*** **[Изм. 1]**

(7) Настоящата директива не следва да засяга правилата относно полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и относно взаимното признаване на съответните съдебни решения. Освен това тя не следва да засяга възможността съдебните органи на държавите членки да изпълняват решения, които са постановили, по-специално решения с наказателноправен характер.

(8) Конкретната цел на настоящата директива е да се даде възможност на Съюза да преследва целта за подобряване на пътната безопасност в Съюза. Както Съдът е постановил, мерките за подобряване на пътната безопасност са част от транспортната политика и могат да бъдат приемани на основание член 91, параграф 1, буква в) от Договора ([3]), доколкото представляват „мерки за подобряване на безопасността на транспорта“ по смисъла на тази разпоредба ([4]).

(9) Решенията, засягащи правото на управление, взети в резултат на тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, може да са свързани с отнемане, частично ограничаване или временно ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на нарушителя на управление. Когато нарушението е извършено в държавата членка, която е издала свидетелството за управление, такова решение може да е свързано и с неговото анулиране. Следователно именно чрез прилагането на всички тези мерки от държавата членка, която е издала свидетелството за управление, следва да бъде постигнато действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление.

(10) Тъй като управлението в нетрезво състояние (а именно управлението с концентрация на алкохол в кръвта, която надвишава максималната стойност, разрешена от закона), с несъобразена скорост (т.е. нарушение на ограниченията на скоростта, които са в сила за съответния път или тип превозно средство) и управлението под въздействието на наркотични ***и психоактивни*** вещества представляват основните причини за пътнотранспортни произшествия и смъртни случаи в рамките на Съюза, следва да се подходи с възможно най-голяма грижа към случаите, свързани с тези нарушения, които поради това следва да се считат за „тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата“ за целите на настоящата директива. Освен това, като се има предвид тяхната тежест, пътнотранспортните нарушения, които водят до смърт или тежка телесна повреда на жертвата, ***и управлението без валидно свидетелство за управление*** също следва да се считат за тежки нарушения. **[Изм. 2]**

(11) Решенията, засягащи правото на управление, наложени от държава членка по отношение на лице, което няма обичайно пребиваване по смисъла на член 17 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ] и което притежава свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, следва да пораждат действие на цялата територия на Съюза, подобно на действието, което вече имат решенията, засягащи правото на управление, наложени на лица, притежаващи свидетелства за управление, издадени от посочената държава членка. Също така с оглед на принципа на процесуална автономия държавите членки следва да имат свободата да решават как най-добре да постигнат този резултат в съответствие с националното си законодателство. Следва обаче да се вземе предвид фактът, че когато държава членка налага решение, засягащо правото на управление, на лице, чието обичайно пребиваване е в тази държава членка, но притежава свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, първата държава членка има право да замени свидетелството за управление с цел прилагане на посоченото решение, засягащо правото на управление, в съответствие с член 11, параграф 2 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ].

(12) Държавата членка, която е наложила решение, засягащо правото на управление („държавата членка по местонарушението“), следва да уведоми държавата членка, която е издала свидетелството за управление на засегнатото лице („държавата членка на издаване“), за всяко решение, засягащо правото на управление, наложено за срок от един месец или повече на такова лице, за да се задействат процедурите, необходими за гарантиране на действие в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление. Това уведомление следва да се предава посредством стандартно удостоверение, ***не по-късно от десет работни дни след решението, засягащо правото на управление,*** за да се гарантира безпрепятствен, надежден и ефективен обмен на информация между държавите членки. ***Предаването на удостоверението и обменът на друга необходима информация между националните звена за контакт на държавите членки по отношение на прилагането на настоящата директива следва да се извършва чрез мрежата на ЕС за свидетелства за управление („RESPER“).*** **[Изм. 3]**

([3]) ОВ C 202, 7.6.2016 г.

([4]) Решение на Съда (голям състав) от 6 май 2014 г., Комисия/Парламент и Съвет, C-43/12, EU:C:2014:298, т. 43.

(13) Стандартното удостоверение следва да съдържа минимален набор от данни, позволяващи правилното прилагане на настоящата директива, а именно органа на държавата членка по местонарушението, който издава решение, засягащо правото на управление, ***описание на*** извършеното тежко пътнотранспортно нарушение, свързано с безопасността по пътищата, произтичащото от това решение, засягащо правото на управление, ***данни за идентифициране на*** засегнатото лице и процедурите, следвани за налагането на решението, засягащо правото на управление. Това удостоверение следва също така да бъде преведено на официалния език на държавата членка на издаване или на всеки друг език, който държавата членка на издаване приема, за да се гарантира бърза обработка от адресата. Чрез предоставянето само на тази информация стандартното удостоверение може да гарантира ефективност, без да задължава държавите членки да споделят непропорционален или несъразмерно голям обем информация. **[Изм. 4]**

(14) Налагането на решения, засягащи правото на управление, в резултат на неправомерно поведение допринася за гарантиране на високо равнище на пътна безопасност в рамките на Съюза. Въз основа на принципа на взаимно признаване на свидетелствата за управление, издадени в държавите членки, мерките за отнемане, анулиране, временно ограничаване или частично ограничаване на валидността на свидетелство за управление, издадено от държавата членка на издаване, се признават автоматично от всички останали държави членки. Съответно от държавата членка на издаване следва да се изисква да гарантира, че решенията, засягащи правото на управление, приети от други държави членки, се признават от всички държави членки. Поради това, след уведомяване за наложеното решение, засягащо правото на управление, и освен ако не се прилага или не е изтъкнато основание за изключение, държавата членка на издаване следва да предприеме подходящи мерки за разширяване на действието в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление.

(15) Мярката, предприета от държавата членка на издаване, следва да варира в зависимост от специфичния характер на решението, засягащо правото на управление. Като се има предвид, че отнемането, временното ограничаване или частичното ограничаване на валидността на свидетелство за управление или на правото на управление непременно имат различни последици, те изискват привеждането в действие на различни процедури в съответствие с компетентността на участващите в тях държави членки. По-специално, що се отнася до отнемането, засегнатото лице следва да има възможност да си възстанови свидетелството за управление или правото на управление в съответствие с правилата, приложими при сходни обстоятелства в държавата членка на издаване. Що се отнася до временното ограничаване или частичното ограничаване, следва да се гарантира, че само времетраенето на тези мерки има действие в целия Съюз, дори когато решението, засягащо правото на управление, предвижда допълнителни условия, тъй като основната цел на тези мерки е временно или частично да се възпрепятства управлението от страна на засегнатото лице, а не да се определя как това лице следва да възстанови правото си на управление в държавата членка на издаване.

(16) По принцип възможността държавите членки да прилагат решения, засягащи правото на управление, на своя територия не следва да бъде ограничавана от настоящата директива. Съответно държавата членка по местонарушението следва да може да продължи да прилага, в съответствие със своите национални правила и с последици, ограничени до нейната територия, решенията, засягащи правото на управление, и всички определени в тях допълнителни условия, докато засегнатото лице ги изпълни.

(17) Важно е обаче също така да се има предвид, че оценката на съответствието с изискванията, определени в правото на Съюза за получаване на свидетелство за управление, е от компетентността на държавата членка на издаване. Прилагането на допълнителни условия в държавата членка на издаване също така следва да не води до дублиране на изискванията, които засегнатото лице трябва да изпълни, за да докаже, че възстановяването на свидетелство за управление или на правото на управление няма да застраши пътната безопасност в Съюза. С оглед на това, когато държавата членка на издаване е приела мерки, за да гарантира действие в целия Съюз на решение, засягащо правото на управление, и след това е направила преоценка на това дали засегнатото лице би могло да си възстанови свидетелството за управление или правото на управление, тази оценка следва да бъде призната в целия Съюз, а следователно и в държавата членка по местонарушението.

(18) Прилагането на мерки от държавата членка на издаване следва да служи на целта да се гарантира действието в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, и не следва да изисква нова оценка на фактите, довели до решението, засягащо правото на управление. За да се гарантира обаче, че действието в целия Съюз не противоречи на принципа на пропорционалност, основните права или изключенията, предвидени в законодателството на държавата членка на издаване, е целесъобразно да се предвидят някои основания, които освобождават държавата членка на издаване от задължението за приемане на мерки.

(19) В интерес на пътната безопасност и с цел да се гарантира правна сигурност за засегнатото лице и за държавата членка по местонарушението, държавата членка на издаване следва да гарантира действието в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление, или да приложи основание за изключение във възможно най-кратък срок и във всеки случай не по-късно от 15 дни, след като е била уведомена за решението, засягащо правото на управление. Това не следва да засяга ситуации, при които извънредни обстоятелства възпрепятстват спазването на този срок. Дори в такива изключителни случаи обаче държавата членка на издаване следва да действа без неоснователно забавяне и да информира държавата членка по местонарушението за срока и причината за забавянето.

(20) Правилното прилагане на настоящата директива предполага тясна, бърза и ефективна комуникация между участващите компетентни национални органи. Поради това компетентните национални органи на държавите членки следва да се консултират помежду си, когато е необходимо~~, чрез подходящи средства~~. Освен това в конкретни ясно определени случаи както държавата членка на издаване, така и държавата членка по местонарушението следва ~~незабавно~~ да си предоставят важна информация във връзка с прилагането на настоящата директива~~. Такъв следва да бъде случаят с~~ ***не по-късно от десет работни дни след вземането на решение относно*** приемането на мерки, с които се поражда действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, ~~решенията, взети~~***или решение, взето*** съгласно основания за изключение, изпълнението на решения, засягащи правото на управление, и всички обстоятелства, засягащи първоначално наложените решения, засягащи правото на управление. **[Изм. 5]**

(21) След като бъде уведомена за решение, засягащо правото на управление, и то породи действие в целия Съюз, държавата членка на издаване следва ~~незабавно~~ да информира засегнатото лице ***не по-късно от седем работни дни след въпросното уведомление***, за да се даде възможност за упражняване на основните права, като например правото на изслушване и на оспорване на решенията пред компетентните национални съдилища и трибунали. **[Изм. 6]**

(22) Държавите членки следва да гарантират, че са налице подходящи средства за правна защита срещу мерките, предприети в съответствие с настоящата директива, равностойни на наличните при сходни случаи на национално равнище, както и че информацията за тези средства за правна защита се предоставя, когато тези средства за правна защита станат приложими, и своевременно, за да се гарантира, че те могат да бъдат използвани ефективно. Следва обаче да се поясни, че решението, засягащо правото на управление, за което е направено уведомление в съответствие с член 4, параграф 1, може да бъде оспорено само чрез иск, предявен в държавата членка по местонарушението.

(23) Защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни е основно право. Съгласно член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз ([5]) и член 16, параграф 1 от Договора всеки има право на защита на личните си данни. Съответното законодателство на Съюза, а именно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ([6]) и Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета ([7]), следва да се прилага при обработването на лични данни в контекста на настоящата директива в съответствие със съответното им приложно поле.

(24) Настоящата директива установява правното основание за обмена на лични данни за целите на привеждането в действие на решения, засягащи правото на управление, наложени от държава членка, различна от държавата членка на издаване. Това правно основание е в съответствие с член 6, параграф 1, буква в) и когато е приложимо, с член 10 от Регламент (ЕС) 2016/679 и член 8 от Директива (ЕС) 2016/680. Личните данни, които се обменят с държавата членка на издаване, следва да бъдат ограничени до необходимото за спазване на задълженията, предвидени в настоящата директива.

(25) За да се осигури безпрепятствен, надежден и ефективен обмен на информация ***чрез RESPER***, всяка държава членка следва да определи национално звено за контакт за целите на настоящата директива. Освен това те следва да гарантират, че съответните им национални звена за контакт си сътрудничат със съответните органи, участващи в прилагането на решенията, засягащи правото на управление, обхванати от настоящата директива, по-специално за да се гарантира, че цялата необходима информация се споделя своевременно. **[Изм. 7]**

([5]) ОВ C 202, 7.6.2016 г., стр 391.

([6]) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

([7]) Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

(26) Държавите членки следва редовно да събират изчерпателни статистически данни за прилагането на настоящата директива и да ги изпращат на Комисията всяка година. Въз основа на тази и друга информация Комисията следва да оценява въздействието от прилагането на настоящата директива върху пътната безопасност и на всеки пет години да представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за резултатите от тази оценка заедно със законодателни предложения за нейното изменение, когато е целесъобразно.

(26a) **По време на подготовката за преразглеждането на настоящата директива Комисията следва да вземе предвид в максимална степен обстоятелството, че държавите членки се сблъскват с различни географски и обществени предизвикателства, когато се стреми да подобри пътната безопасност. Всъщност някои държави членки постигат успех в стремежа да гарантират изпълнението на правилата за движение по пътищата чрез т.нар. системи с контролни точки, докато други избират различни методи, например незабавно налагане на по-строги санкции или полагане на повече усилия в целенасочени кампании за гарантиране на изпълнението и превенция. Освен това следва да се вземе предвид и фактът, че самите системи с контролни точки могат да се различават значително в отделните държавите членки, които са избрали да ги прилагат. Поради това ресурсите и вниманието следва да бъдат насочени към други мерки, които могат да повишат пътната безопасност, като същевременно позволяват на държавите членки да предприемат мерки за справяне с различните предизвикателства, с които се сблъскват, по начините, които считат за най-ефективни. [Изм. 51]**

(27) Настоящата директива не следва да засяга правата и задълженията, произтичащи от друго приложимо законодателство на Съюза, по-специално Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета ([8]) и Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета ([9]), нито правата на заподозрените и обвиняемите, предвидени в Директива 2010/64/ЕС ([10]), Директива 2012/13/ЕС ([11]), Директива 2013/48/ЕС ([12]), Директива (ЕС) 2016/343 ([13]), Директива (ЕС) 2016/800 ([14]) и Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета ([15]).

(28) Държавите членки следва да могат да сключват двустранни или многостранни споразумения или договорености с други държави членки, за да допълнят и подпомогнат системата, установена с настоящата директива. Те следва обаче да правят това само дотолкова, доколкото тези споразумения или договорености позволяват задълбочаване или разширяване на разпоредбите на настоящата директива и спомагат за по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за пораждане на действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление, и следователно доколкото позволяват по-високо равнище на пътна безопасност.

(29) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за определяне на формата и съдържанието на стандартното удостоверение за уведомяване за решение, засягащо правото на управление. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([16]).

([8]) Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции (ОВ L 337, 16.12.2008 г., стр. 102).

([9]) Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции (ОВ L 76, 22.3.2005 г., стр. 16).

([10]) Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).

([11]) Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

([12]) Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).

([13]) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1).

([14]) Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1).

([15]) Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1).

([16]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

(30) Доколкото целите на настоящата директива, а именно да се гарантира действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, които са взети в резултат на тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, с цел подобряване на равнищата на пътна безопасност в Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците на настоящата директива могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз ([17]). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(31) В съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ([18]) беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който прие становище на [ДД.ММ.ГГГГ],

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цел и предмет

Настоящата директива има за цел да гарантира високо равнище на защита за всички участници в движението по пътищата в Съюза. За тази цел в нея се определят правила, с които се осигурява действие в целия Съюз на решенията, засягащи правото на управление, за тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, извършени в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление на засегнатото лице.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1) „решение, засягащо правото на управление“ означава всяко решение, свързано с извършването на тежко пътнотранспортно нарушение на безопасността по пътищата, което води до отнемането, частичното ограничаване или временното ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на управление на даден водач на превозно средство със силово задвижване, което не може повече да бъде обжалвано, независимо дали то представлява главно, допълнително или съпътстващо наказание или мярка за безопасност и независимо дали се квалифицира като решение на административен или съдебен орган;

2) „отнемане“ означава отнемане на свидетелството за управление или на правото на управление, или на тяхното признаване;

3) „временно ограничаване“ означава временното ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на управление, или на тяхното признаване, за определен ~~период от време~~***срок*** или едновременно за комбинация от определен ~~период от време~~***срок*** и изпълнението на допълнителни условия; **[Изм. 9]**

4) „частично ограничаване“ означава частичното ограничаване на валидността на свидетелството за управление или на правото на управление, или на тяхното признаване, за определен период от време или при условие за изпълнение на допълнителни условия, или в съответствие с комбинация от двете;

5) „допълнителни условия“ означава условия, различни от изтичането на определен период от време, на които трябва да отговаря лице, на което е наложено решение, засягащо правото на управление, за да си възстанови правото на управление или свидетелството за управление;

6) „държава членка по местонарушението“ означава държавата членка, ***на чиято територия е извършено пътнотранспортното нарушение, довело до решение, засягащо правото на управление, и*** в която е постановено ***съответното*** решение, засягащо правото на управление; **[Изм. 10]**

7) „държава членка на издаване“ означава държавата членка, която е издала свидетелството за управление на засегнатото лице и на която се предава решение, засягащо правото на управление, в съответствие с разпоредбите на настоящата директива;

([17]) ОВ C 202, 7.6.2016 г., стр 13.

([18]) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

8) „превозно средство със силово задвижване“ означава превозно средство със силово задвижване съгласно определението в член 2, точка 4 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ];

9) „свидетелство за управление“ означава свидетелство за управление съгласно определението в член 2, точка 1 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ];

10) „~~засегнато~~***отговорно*** лице“ означава физическото лице, по отношение на което е издадено решение, засягащо правото на управление; **[Изм. 11]**

11) „тежко пътнотранспортно нарушение, свързано с безопасността по пътищата“ означава:

а) управление в нетрезво състояние съгласно определението в член 3, буква ж) от Директива (ЕС) 2015/413 на Европейския парламент и на Съвета ([19]);

б) несъобразена скорост съгласно определението в член 3, буква г) от Директива (ЕС) 2015/413;

в) управление под въздействието на наркотични вещества съгласно определението в член 3, буква з) от Директива (ЕС) 2015/413;

г) поведение, което нарушава разпоредбите за движение по пътищата и е причина за смърт или тежка телесна повреда;

га) **управление без валидно свидетелство за управление, съгласно посоченото в Директива 2006/126/ЕО; [Изм. 12]**

12) „обичайно местопребиваване“ означава обичайно пребиваване в съответствие с член 17 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ].

Член 3

Действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление

Държавите членки гарантират, че дадено решение, засягащо правото на управление, издадено в държава членка по отношение на лице, ~~чисто~~***което*** обичайно ~~местопребиваване не с~~***пребивава или не пребивава*** в тази държава членка и което притежава свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, ***или не притежава свидетелство за управление,*** поражда действие на цялата територия на Съюза в съответствие с настоящата директива. **[Изм. 13]**

Член 4

Задължение за уведомяване за решение, засягащо правото на управление

1. Държавата членка по местонарушението уведомява държавата членка на издаване ~~за~~***не по-късно от десет работни дни след вземането на*** всяко решение, засягащо правото на управление, наложено за срок от един месец или повече на лице, чието обичайно местопребиваване не е в държавата членка по местонарушението и което притежава свидетелство за управление, издадено от държавата членка на издаване. ***Държавата членка по местонарушението уведомява също така съответното лице, ако то не пребивава обичайно в държавата членка на издаване.*** **[Изм. 14]**

2. Уведомлението, посочено в параграф 1, се извършва посредством стандартно удостоверение, както е предвидено в член 5, и в съответствие с процедурата, определена в параграф 3.

3. Националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението попълва, подписва и предава удостоверението директно на националното звено за контакт на държавата членка на издаване, която го препраща на органа, компетентен за гарантиране на действието в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление. Националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението също така изпраща на националното звено за контакт на държавата членка на издаване свидетелството за управление на засегнатото лице, ~~когато~~***в случай че*** то е отнето, и първоначалното решение, засягащо правото на управление, или заверено копие от него. Държавата членка по местонарушението няма задължение за превод на първоначалното решение или завереното му копие. **[Изм. 15]**

([19]) Директива (ЕС) 2015/413 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата (ОВ L 68, 13.3.2015 г., стр. 9).

Член 5

Стандартно удостоверение и начин на предаване

1. Преди ... [датата на транспониране, посочена в член 19] Комисията, посредством акт за изпълнение, определя формата и съдържанието на стандартното удостоверение за уведомяване относно решение, засягащо правото на управление. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 17, параграф 2.

2. Удостоверението съдържа следната информация:

а) информация за органа, който е издал решението, засягащо правото на управление, в държавата членка по местонарушението;

б) описание на тежкото пътнотранспортно нарушение, свързано с безопасността по пътищата, ~~на~~ ***и на*** фактите ***и на причините***, довели до издаването на решението, засягащо правото на управление; **[Изм. 16]**

в) името и адреса на засегнатото лице и номера на ~~свидетелството~~***неговото свидетелство*** за управление и~~, ако е необходимо,~~ на ***неговите национални документи за самоличност, като другата лична информация, свързана с*** националните документи за самоличност на ~~засегнатото лице, ако има такива~~***лицето, следва да остане поверителна***; **[Изм. 17]**

г) приложимите правни разпоредби на държавата членка по местонарушението;

д) следваните процедури и точният обхват и съдържание на решението, засягащо правото на управление, включително, ако е приложимо, датата, на която временното ограничаване или частичното ограничаване престават да поражда действие, както и всички допълнителни условия, определени от държавите членкипо местонарушението;

е) срока (в дни) на решението, засягащо правото на управление, издадено от държавата членка по местонарушението, което вече е било връчено в тази държава членка, когато е приложимо.***;***

еа) **правото да се обжалва решението пред съда в съответствие с националното законодателство на държавата членка по местонарушението. [Изм. 18]**

3. Държавата членка по местонарушението предоставя на държавата членка на издаване превод на удостоверението на официален език на държавата членка на издаване или на друг език, който държавата членка на издаване е приела в съответствие с параграф 4.

4. Всяка държава членка може по всяко време да заяви в декларация, изпратена до Комисията, че ще приема преводи на удостоверения на един или повече официални езици на Съюза, различни от официалния език или езици на тази държава членка. Тази декларация може да бъде оттеглена по всяко време. Комисията предоставя декларациите и всички оттеглени декларации на разположение на всички държави членки.

5. Националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението предава удостоверението на националното звено за контакт на държавата членка на издаване чрез мрежата на ЕС за свидетелства за управление, посочена в член 19, параграф 1 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ] („RESPER“).

5а. **Националните звена за контакт на държавата членка по местонарушението и на държавата членка на издаване използват също така RESPER за обмена на информацията, която следва да бъде предоставена в съответствие с членове 8, 9,10,11, 12, 14 и 15. Комисията гарантира, че RESPER разполага с необходимите ресурси, за да изпълнява тази задача. [Изм. 19]**

Член 6

Гарантиране на действие в целия Съюз на решения, засягащи правото на управление

1. При уведомяване за решение, засягащо правото на управление, в съответствие с член 4, параграф 1 и освен ако не се прилага основание за изключение, предвидено в член 8, държавата членка на издаване предприема подходящите мерки, за да гарантира, че решението, засягащо правото на управление, има действие в целия Съюз.

2. Когато решението, засягащо правото на управление, ~~се състои в~~***води до*** отнемане, предприетите от държавата членка на издаване мерки ~~отговарят на~~***са*** следните ~~условия~~: **[Изм. 20]**

а) държавата членка на издаване отнема свидетелството за управление или правото на управление на засегнатото лице;

б) ~~засегнатото лице може да си възстанови свидетелството за управление или правото на управление в съответствие с националните правила на държавата членка на издаване;~~ **[Изм. 21]**

в) държавата членка на издаване взема предвид, доколкото е възможно, всяка част от допълнителните условия, които засегнатото лице трябва да изпълни, за да си възстанови правото на управление, която вече е изпълнена в държавата членка по местонарушението.**;**

ва) **в случай че държавата на обичайно местопребиваване съгласно определението в член 12 от Директива 2006/126/ЕО се различава от държавата на издаване, следва да се улесни смяната на свидетелството за управление. [Изм. 22]**

Засегнатото лице може да си възстанови свидетелството за управление или правото на управление в съответствие с националните правила на държавата членка на издаване. [Изм. 23]

3. Когато решението, засягащо правото на управление, ~~се състои във~~***води до*** временно ограничаване или частично ограничаване, предприетите от държавата членка на издаване мерки ~~отговарят на~~***са*** следните ~~условия~~: **[Изм. 24]**

а) държавата членка на издаване ограничава временно или ограничава частично валидността на свидетелството за управление или правото на управление на засегнатото лице до датата, на която временното ограничаване или частичното ограничаване, наложено от държавата членка по местонарушението и за което тя е направила уведомление, престане да поражда действие;

б) когато временното ограничаване или частичното ограничаване, наложено от държавата членка по местонарушението и за което тя е направила уведомление, зависи както от изтичането на определен срок, така и от изпълнението на допълнителни условия, държавата членка на издаване взема предвид само определения срок; **[Изм. не се отнася до всички езици]**

в) когато от държавата членка по местонарушението е наложено частично ограничаване и за него е направено уведомление, то се взема предвид, доколкото е съвместимо със законодателството на държавата членка на издаване по отношение на неговото естество или срок на действие.

3а. **Държавата членка на издаване се стреми да гарантира, че в рамките на действащите правни ограничения на националните правила, мерките, предприети съгласно параграфи 2 и 3 по отношение на решения, засягащи правото на управление, са съобразени във възможно най-голяма степен със съответните мерки, наложени от държавата членка по местонарушението. [Изм. 26]**

4. Без да се засяга основанието за изключение, предвидено в член 8, параграф 1, буква а), когато приема мерки съгласно настоящия член, държавата членка на издаване е обвързана от информацията и фактите, предоставени от държавата членка по местонарушението в съответствие с член 5, и се основава на тях.

Член 7

Действие на решения, засягащи правото на управление, в държавата членка по местонарушението

1. Настоящата директива не възпрепятства държавата членка по местонарушението да изпълни решение, засягащо правото на управление, на нейната територия и в съответствие с националните си правила.

2. Когато държавата членка на издаване е уведомена за решение, засягащо правото на управление, съдържащо допълнителни условия, в съответствие с член 4, параграф 1, държавата членка по местонарушението може да продължи да прилага такова решение, засягащо правото на управление, на своята територия, докато засегнатото лице не изпълни тези условия.

3. Въпреки това допълнителните условия, свързани с решение, засягащо правото на управление, за което е направено уведомление в съответствие с член 4, параграф 1, се считат за изпълнени от държавата членка по местонарушението, когато държавата членка на издаване е оценила положително, че засегнатото лице е изпълнило условията, приложими в държавата членка на издаване за възстановяване на правото на управление или на свидетелството за управление, или за възможността за кандидатстване за ново свидетелство за управление. ***В такъв случай държавата членка по местонарушението е обвързана от положителната оценка на държавата членка на издаване и нейното действие. Поради това държавата членка по местонарушението следва вече да не прилага допълнителните условия. Държавата членка по местонарушението обаче може да продължи да прилага решението, засягащо правото на управление, на своята територия до края на неговия срок на действие.*** **[Изм. 27]**

Член 8

Основания за изключение

1. Държавата членка на издаване не предприема мерките, посочени в член 6, параграф 1, когато:

а) удостоверението, посочено в член 5, е непълно или явно неточно и липсващата или точната информация не е предоставена в съответствие с параграф 3 от настоящия член;

б) решението, засягащо правото на управление, вече е изцяло изпълнено в държавата членка по местонарушението;

в) решението, засягащо правото на управление, е погасено по давност в съответствие със законодателството на държавата членка на издаване;

г) ~~съществува привилегия или имунитет съгласно законодателството на държавата членка на издаване, които възпрепятстват изпълнението на решението, засягащо правото на управление;~~ **[Изм. 28]**

д) към момента на приемане на мерките, посочени в член 6, параграф 3, оставащият срок на временното ограничаване или на частичното ограничаване, който трябва да бъде изтърпян в съответствие с решението, засягащо правото на управление, е по-кратък от един месец;

е) е проведено съдебно производство и съгласно удостоверението засегнатото лице не се е явило лично на съдебния процес, довел до постановяване на решението, засягащо правото на управление, освен ако в удостоверението не е посочено, че в съответствие с допълнителни процесуални изисквания, определени в законодателството на държавата членка по местонарушението, е настъпило някое от следните обстоятелства:

i) засегнатото лице е било призовано лично своевременно и по този начин е било информирано за определената дата и място на съдебния процес, довел до постановяване на решението, засягащо правото на управление, или чрез други средства действително е получило официална информация относно определените дата и място на съдебния процес, така че е било безспорно установено, че лицето е знаело за насрочения съдебен процес и е било своевременно информирано за възможността за постановяване на такова решение, засягащо правото на управление, ако не се яви на съдебния процес;

ii) след като е било уведомено за насрочения съдебен процес, засегнатото лице е упълномощило адвокат, определен от него или от държавата, с цел да го защитава по време на съдебния процес, и действително е било защитавано от този адвокат по време на съдебния процес; или

iii) след като решението, засягащо правото на управление, му е било връчено и е било изрично информирано за правото на ново разглеждане или на обжалване, при което засегнатото лице би имало право да участва и което би позволило преразглеждане на делото по същество, включително и с представяне на нови доказателства, и което би могло да доведе до отмяна на първоначалното решение, засягащо правото на управление, посоченото лице изрично е заявило, че не оспорва решението, засягащо правото на управление, или не е поискало ново разглеждане на делото или не е обжалвало в предвидените срокове;

ж) в изключителни случаи съществуват съществени основания да се счита, въз основа на конкретни и обективни доказателства, че при конкретните обстоятелства по случая изпълнението на решението, засягащо правото на управление, би довело до нарушение на основно право, установено в Хартата.

2. Държавата членка на издаване може да реши да приложи и следните основания за изключение:

а) решението, засягащо правото на управление, е свързано с тежко пътнотранспортно нарушение, свързано с безопасността по пътищата, което въз основа на информацията, за която е направено уведомление съгласно член 4, параграф 1, не би било санкционирано с решение, засягащо правото на управление, съгласно законодателството на държавата членка на издаване;

б) решението, засягащо правото на управление, е наложено само на основание несъобразена скорост и нарушението на ограниченията на скоростта, които са в сила в държавата членка по местонарушението, ***при условие че ограничението на скоростта за пътя, на който е извършено нарушението, е било ясно обозначено, е с по-малко от 30 км/ч, когато става дума за пътища в жилищен район, и***е с по-малко от 50 км/ч***, когато става дума за пътища извън жилищен район***; **[Изм. 29]**

в) съгласно законодателството на държавата членка на издаване засегнатото лице не може поради възрастта си да бъде подведено под отговорност за тежкото пътнотранспортно нарушение, свързано с безопасността по пътищата, за което е издадено решението, засягащо правото на управление.

3. Когато държавата членка на издаване възнамерява да приложи в конкретен случай основание за изключение в съответствие с параграф 1 или 2, тя ~~незабавно~~ информира държавата членка по местонарушението ***не по-късно от десет работни дни след решение за прилагане на изключение*** и~~,~~ когато е приложимо, изисква цялата необходима информация, за да се прецени дали се прилага посочено в тях основание за изключение. Държавата членка по местонарушението ~~незабавно~~ предоставя исканата информация ***не по-късно от десет работни дни след искането*** и може да предостави всякаква допълнителна информация или коментари, които счита за целесъобразни. **[Изм. 30]**

Информацията, предоставена съгласно настоящия параграф, не включва лични данни, различни от строго необходимите за прилагането на параграфи 1 и 2, и се използва единствено за целите на прилагането на тези параграфи.

Член 9

Срокове

1. Държавата членка на издаване предприема мерките, посочени в член 6, параграф 1, или приема решение, че дадено основание за изключение в съответствие с член 8 се прилага незабавно и без да се засяга параграф 3, не по-късно от 15 ***работни*** дни след получаването на удостоверението в съответствие с член 5, параграф 1. **[Изм. 31]**

2. Националното звено за контакт на държавата членка на издаване ~~незабавно~~ съобщава чрез RESPER ***не по-късно от десет работни дни след приемането на*** мерките, предприети съгласно член 6, параграф 1, или решението, че се прилага основание за изключение в съответствие с член 8, на националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението. **[Изм. 32]**

3. Когато в конкретен случай не е възможно да се спази срокът, посочен в параграф 1, националното звено за контакт на държавата членка на издаване ~~незабавно~~ информира ***чрез RESPER*** националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението ~~чрез всякакви средства за комуникация~~***не по-късно от десет работни дни след изтичането на посочения срок***, като посочва причините, поради които не е било възможно да се спази този срок. **[Изм. 33]**

Изтичането на срока, определен в параграф 1, не освобождава държавата членка на издаване от задължението ѝ да предприеме незабавно мерките, посочени в член 6, параграф 1.

Член 10

Консултации между държавите членки

Когато е необходимо, държавите членки се консултират ~~незабавно~~***своевременно*** помежду си ~~чрез подходящи средства~~, за да гарантират ефективното прилагане на настоящата директива. **[Изм. 34]**

Член 11

Информация, която се предоставя от държавата членка на издаване

Националното звено за контакт на държавата членка на издаване ~~незабавно~~ информира националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението ***не по-късно от десет работни дни след приемането***: **[Изм. 35]**

а) за получаване на уведомлението за решението, засягащо правото на управление, в съответствие с член 4, параграф 1;

б) за мерките, предприети съгласно член 6, след като са станали правно обвързващи;

в) за всяко решение, че се прилага основание за изключение в съответствие с член 8, заедно с мотивите за решението;

г) за всяка мярка за временно преустановяване или прекратяване на действието в целия Съюз на решението, засягащо правото на управление, и причините за това, включително поради успешното оспорване от страна на засегнатото лице.

Член 12

Информация, която се предоставя от държавата членка по местонарушението

Националното звено за контакт на държавата членка по местонарушението ~~незабавно~~ информира националното звено за контакт на държавата членка на издаване ***не по-късно от десет работни дни след приемането***: **[Изм. 36]**

а) за всяко обстоятелство, което се отнася до решението, засягащо правото на управление***, включително всяка значима информация по отношение на всяко изпълнение, което вече е извършено в държавата членка по местонарушението, на всякакви допълнителни условия, наложени във връзка с решение, засягащо правото на управление***; **[Изм. 37]**

б) за изпълнението на решението, засягащо правото на управление, в държавата членка по местонарушението.

Член 13

Задължение за информиране на засегнатото лице

1. След получаването на уведомлението съгласно член 4, параграф 1 и съответно приемането на мерки съгласно член 6, параграф 1 държавата членка на издаване информира ~~незабавно~~ засегнатото лице ***не по-късно от седем работни дни след получаването на уведомлението съгласно член 4, параграф 1 или приемането на мерки съгласно член 6, параграф 1*** в съответствие с процедурите по националното си законодателство. **[Изм. 38]**

2. В информацията, която се предоставя в съответствие с параграф 1, се посочва най-малко следното:

а) когато информацията е предоставена след получаване на уведомлението съгласно член 4, параграф 1:

i) наименованието***, пощенския адрес, телефонния номер, присъствието в интернет и адреса на електронна поща за връзка*** на органите, компетентни за изпълнението на решението, засягащо правото на управление, както на държавата членка на издаване, така и на държавата членка по местонарушението; и **[Изм. 39]**

ii) средствата за правна защита, предвидени в законодателството на държавата членка на издаване, включително правото на изслушване;

б) когато информацията е предоставена след приемането на мерките, предприети съгласно член 6, параграф 1:

i) подробна информация за мерките, предприети от държавата членка на издаване;

ii) средствата за правна защита, предвидени в законодателството на държавата членка на издаване, за оспорване на предприетите мерки.

Член 14

Средства за правна защита

1. Държавите членки гарантират подходящи средства за правна защита срещу решения или мерки, предприети в съответствие с настоящата директива, които са равностойни на наличните при сходни случаи на национално равнище. Те предприемат подходящите мерки, за да гарантират, че информацията относно тези средства за правна защита се предоставя своевременно, за да се гарантира, че те могат да бъдат ефективно упражнявани.

2. Решение, засягащо правото на управление, за което е направено уведомление съгласно член 4, параграф 1, може да бъде оспорено само чрез иск, предявен в държавата членка по местонарушението.

3. Държавата членка по местонарушението и държавата членка на издаване се информират взаимно за средствата за правна защита срещу решения или мерки, предприети в съответствие с настоящата директива.

Член 15

Национални звена за контакт

1. До ... [датата на транспониране на настоящата директива] всяка държава членка определя национално звено за контакт за целите на настоящата директива.

2. Държавите членки гарантират, че съответните им национални звена за контакт си сътрудничат с органите, компетентни за прилагането на решенията, засягащи правото на управление, издадени за извършване на тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, по-специално за да се гарантира, че цялата необходима информация се споделя своевременно и че се спазват сроковете, определени в ~~член 9~~***настоящата директива***. **[Изм. 40]**

3. Държавите членки информират Комисията за националните звена за контакт, определени за целите на настоящата директива. ~~На своя уебсайт~~ Комисията предоставя ***чрез RESPER и на портала за трансграничен обмен на информация, когато той започне да функционира,*** достъп на всички държави членки до информацията, получена съгласно настоящия член. ***Дотогава Комисията предоставя информацията на своя уебсайт.*** **[Изм. 41]**

Член 16

Статистически данни

Държавите членки редовно събират изчерпателни статистически данни за прилагането на настоящата директива и ги изпращат на Комисията всяка година. Тези статистически данни включват:

а) броя на уведомленията, направени съгласно член 4, параграф 1, разделени по държава членка адресат на уведомлението;

аа) **броя на уведомленията, изпратени на засегнатите лица; [Изм. 42]**

б) броя на случаите на изтъкване на основание за изключение, включително приложените основания за изключение, разделени по извършваща уведомлението държава членка;

в) времето, необходимо за предаване на информацията ~~относно решението~~***за всяко решение, взето*** във връзка с основание за изключение; **[Изм. 43]**

ва) **броя на случаите, в които се е наложило да бъде обосновано забавяне; [Изм. 44]**

г) броя на средствата за правна защита, използвани срещу мерките, предприети съгласно член 6, параграф 1.

В срок до... [една година след датата на влизане в сила на настоящата директива] държавите членки съобщават на Комисията актуална информация относно действащите правила за санкциите, предвидени в тяхната правна система, които са приложими за тежки пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата. Държавите членки информират Комисията в срок от три месеца за всяка съществена промяна в тези санкции, като актуализират информацията, която са предали преди това. В срок до... [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива] Комисията публикува преглед на информацията, получена съгласно настоящия параграф, на портала за трансграничен обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата („портала за трансграничен обмен“), създаден в съответствие с член 8 от Директива (ЕС) 2015/413, на всички официални езици на Европейския съюз. Ако е налице съществена промяна на действащата система в дадена държава членка, Комисията актуализира прегледа в срок от три месеца след получаване на информацията. [Изм. 45]

Член 17

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета по свидетелствата за управление, създаден съгласно член 22 от [НОВАТА ДИРЕКТИВА ОТНОСНО СВИДЕТЕЛСТВАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ]. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато становището на комитета трябва да бъде получено по писмена процедура, тази процедура се прекратява без резултат, ако в рамките на срока за даване на становище председателят на комитета вземе такова решение или обикновено мнозинство от членовете на комитета отправят такова искане.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема акта за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 18

Връзка с други правни актове

1. Настоящата директива не засяга правата и задълженията, произтичащи от следните правни актове:

а) Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета;

б) Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета;

в) правата на заподозрените и обвиняемите, предвидени в Директива 2010/64/ЕС, Директива 2012/13/ЕС, Директива 2013/48/ЕС, Директива (ЕС) 2016/343, Директива (ЕС) 2016/800 и Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета.

2. Държавите членки могат да сключват двустранни или многостранни споразумения или договорености с други държави членки след [ДД.ММ.ГГГГ], доколкото тези споразумения или договорености позволяват разширяване на разпоредбите на настоящата директива и спомагат за по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за прилагане на решения, засягащи правото на управление, наложени за извършване на нарушения в държава членка, различна от тази, която е издала свидетелството за управление на засегнатото лице.

Член 19

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до **...** [~~ДД.ММ.ГГГГ~~***една година след датата на влизане в сила на настоящата директива***]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. **[Изм. 46]**

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. ***В срок до ...*** ~~До~~ [~~ДД.ММ.ГГГГ~~***15 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива***] държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена от настоящата директива. **[Изм. 47]**

Член 20

~~Доклад относно прилагането~~ *Преразглеждане* [Изм. 48]

В срок до... [пет години след датата на влизане~~До [влизането~~ в сила ~~+ 5 години~~***на настоящата директива***] и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива, включително относно нейното въздействие върху пътната безопасност. Докладът ***включва статистически данни от държавите членки относно използването на механизма, предвиден в настоящата директива, както и проблемните области и областите, в които е налице потенциал за подобрение. Докладът*** се придружава, при необходимост, от ~~предложения за изменения~~***законодателно предложение за изменение*** на настоящата директива. **[Изм. 49]**

Член 21

Влизане в сила ~~и прилагане~~ **[Изм. 50]**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 22

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в … на […] година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*